

Letectvo u nás a v cizině.

DOPLŇOVÁNÍ A SLUŽBA U NĚMECKÉHO LETECTVA.

I. Všeobecně o službě u letectva.

1) Podmínky pro přijetí dobrovolníků k letectvu:

Kdo chce být přijat k letectvu, musí mít nejméně 17 let (pro podzimní odvod je stanoven termín 15. říjen) a nesmí překročit 25. rok svého věku. K výkonné letecké službě je však přípustná věková mez 23 let, ale z těchto uchazečů může být přijat k letectvu jen ten, kdo pro tuto zbraň je způsobilý, na př. jest aspoň majite-

lem pilotního diplomu třídy A2, nebo byl jeden rok anebo déle zaměstnán v továrně na letouny jako montér anebo v některém jiném leteckém podniku.

Dále mají pro vtělení k letectvu platnost tyto předpoklady:

- a) německá státní příslušnost (říšská příslušnost),
- b) schopnost k vojenské službě,
- c) uchazeč nesmí být židem,
- d) musí být soudně bezúhonný,
- e) svobodný,
- f) musí mít splněnu pracovní povinnost před vstupem do branného poměru,
- g) učňové musí být před vstupem do vojenské služby vyučeni.

Přednost pro přijetí k letectvu mají:

- a) příslušníci t. zv. leteckého obyvatelstva, to jsou:

- 1) činní příslušníci národně-socialistického leteckého sboru,
- 2) činní příslušníci leteckých sportovních jednot Hitlerovy mládeže,
- 3) majitelé osvědčení o letecké činnosti,
- 4) zaměstnanci (civilní) u letectva,
- 5) personál správy říšského letectva,
- 6) personál leteckých dopravních společností,
- 7) personál let. průmyslu,

- b) žadatelé, absolventi školy pro sportovní motory,
 - c) příslušníci Hitlerovy mládeže, SA., říšského leteckého obranného svazu,
 - d) majitelé sportovních odznaků.
- 2) **Žádosti o přijetí.**

Způsob podávání žádostí a podmínky jsou obdobné jako u nás. Žádost uchazečů se podává k určité kategorii letectva, a to:

- a) pro letectvo k náhradnímu oddílu letectva,
- b) pro protiletadlové dělostř. k oddílu protiletadlového dělostřelectva,
- c) pro spojovací vojsko k příslušnému oddělení spojovacího vojska,
- d) pro pluk „gen. Göringa“ k tomuto pluku.

Žádosti se podávají nejpozději do 5. ledna pro nástup služby na podzim téhož roku a do července pro nástup služby na jaře příštího roku.

3) Služební doba.

U letectva a u spojovacího vojska trvá služební doba dobrovolníka zpravidla aspoň 4½ roku, jinak 2 léta. Pro výkonné letce trvá služební doba 12 let. Rovněž musí dobrovolník každé jiné kategorie letectva, který se chce státi poddůstojníkem, ještě před povýšením svou služební dobu prodloužit na 12 let. Kromě těchto dobrovolně déle sloužících je stanoven omezený počet těch, kteří slouží 2 léta. To se týká především abiturientů nebo jiných dobrovolníků, kteří z důvodů existenčních nemohou déle sloužit, avšak pro letectvo jsou důležitými složkami. To jsou tedy budoucí záložní důstojníci a dále takoví, kteří se pro své odborné znalosti k letectvu dobře hodí.

U protiletadlového dělostřelectva a u pluku „gen. Göringa“ slouží dobrovolníci 2 léta. Ovšem ti, kdož se chtějí státi poddůstojníky, musí se zavázat, že budou sloužit 12 let.

4) Povýšení.

Každý voják letectva má možnost postupu povýšením. Předpokladem povýšení jest jeho způsobilost (znalosti a schopnosti, charakter a výkony). Před prvním povýšením je nutno prokázat německý původ

Všeobecně může býti povýšení prováděno takto:

na svobodníka	po jednoleté voj. službě,
na vrchního svobodníka	po dvouleté voj. službě,
na hlavního svobodníka	po čtyřleté voj. službě,
na poddůstojníka	po dvouleté voj. službě,
na podrotmistra	po šestileté voj. službě,
na rotmistra	po pětileté voj. službě,
na vrch. rotmistra zbrani	po pětileté voj. službě,
na vrch. rotmistra štábu	po sedmileté voj. službě,
(služeb) a ostatních vrchních rotmistrů.	

U výkonných letců není hodnost vrchního a hlavního svobodníka, u protiletadlového dělostřelectva hodnost hlavního svobodníka.

5) Náležitosti

v celé řiši jsou jednotné:

pro letce (protilet. děl. radiotelegrafisty)	0.50 RM denně,
pro svobodníka	0.75 RM denně,

k tomu strava, ubytování, ošacení a péče o zdraví.

U ostatních hodností jsou náležitosti podle klasifikace na místní třídy rozdílné.

V místní třídě „A“ dostává:

vrchní svobodník — měsíčně	130.76 RM,
poddůstojník I. stupně	118.70 RM — ženatý 161.42 RM,
poddůstojník II. stupně	149.44 RM — ženatý 191.01 RM,
podrotmistr I. stupně měsíčně	158.78 RM — ženatý 200.35 RM,
podrotmistr II. stupně měsíčně	168.12 RM — ženatý 209.69 RM,
rotmistr	182.13 RM — ženatý 239.10 RM,
vrchní rotmistr	186.80 RM — ženatý 243.76 RM,

jakož i ošacení a péči o zdraví.

Vrchní rotmistři zbrani dostanou mimo to jednou za rok přírvek 60 RM.

6) Služební vyznamenání

Po odchodu z vojenské činné služby obdrží každá vojenská osoba:

po 4leté službě služební vyznamenání 4. třídy,
po 12leté službě služební vyznamenání 3. třídy,
po 18leté službě služební vyznamenání 2. třídy,
po 25leté službě služební vyznamenání 1. třídy.

7) Dovolené.

Rozeznává se rekreační, zvláštní, nedělní a noční dovolená.

Rekreační dovolenou mohou dostat:

- v 1. služebním roce nikdo (jenom zvláštní dovolenou na svátky),
- v 2. služebním roce 14 dní,
- v 3. služebním roce 21 dní,
- v 9. služebním roce 28 dní,
- v 15. služebním roce 35 dní,
- v 21. služebním roce 45 dní.

Zvláštní dovolená může být udělena:

- a) na vánoce, velikonoce, na svatodušní svátky,
- b) jako odměna za dobré výkony,
- c) jednou v posledním služ. roce pro přípravu na občanské povolání.

Délka takové dovolené: až 3 měsíce.

8) Povolení k uzavření sňatku.

Příslušníci branné moci musí žádat o povolení k sňatku u svých představených. Povolení k sňatku se neudílí před dovršením 25. roku, nebo před dosažením 6. služebního roku.

II. Služební životní dráha.

A. Letectvo.

1) Výkonní letci.

a) Všeobecně.

K výkonným letcům patří piloti, pomocní pozorovatelé, střelci (radiotelegrafisté a let. mechanici).

Jako u nás se od nich vyžaduje tělesná a duševní schopnost. Speciální lékařské prohlídky a psychotechnické zkoušky jsou jako u nás.

b) Piloti.

Žadatelé pro tuto kategorii nemají překročit věk 24 let a mají mít sportovní odznak.

Výběr: dobrovolně se hlásící poddůstojníci nebo schopní vojini jiných zbraní s voj. službou nejméně 1½ letou. Ti, kdož 2 léta dobrovolně slouží a které lze podle jejich schopností brát v úvahu pro pilotní výcvik, bývají již po 6měsíčním základním vojenském výcviku odkomandováni do pilotní školy. Pilotní výcvik trvá celkem 18 měsíců v pilotní škole a ve škole pro letecké zbraně. Pilotní žák se nejdříve učí létat na sportovních a školních strojích. Po úspěšných zkouškách na těchto strojích začíná školení na letounech vyššího stupně.

Kromě pilotního výcviku jsou žáci školeni v mechanických pracích na strojích, ve voj. výcviku, ve střelbě a ve sportu. Výcvik na školách se končí závěrečnými zkouškami z teorie a praxe. Potom jsou přiděleni k jednotkám.

U námořního letectva trvá škola 24 měsíců.

Starší, již neschopní piloti mohou být přiděleni k jiným službám, jako na př. k povětr. službě a p.

c) Pomocní pozorovatelé.

Výběr: dobrovolníci, poddůstojníci letectva, zvláště technické služby po 3½leté úspěšné službě u letectva.

Podmínky přijetí: tělesná zdatnost a psychotechnické zkoušky. Dobrovolníci, 2 léta sloužící a schopní, mohou být již po 6 měsících základního výcviku přijati do školy na pomocné pozorovatele. Tato škola trvá 9 měsíců. Pomocný pozorovatel musí býti dobrým pomocníkem pilota (příprava letounu, plnění, odstraňování lehčích závad a nahazení motoru). Musí ovládat srovnávací avigaci, taktéž s použitím kompasu a radia; dále let. fotografii, povětrnostní službu, musí dokonale znát letecké zbraně, bombardování, taktiku různých zbraní, taktiku letecké války. Po úspěšné zkoušce dostane diplom pomocného pozorovatele a je přidělen k trupě.

d) Radiotelegrafisté (střelci).

Výběr: dobrovolně se hlásící vojini, radiotelegrafisté spojovacího vojska nebo letectva, kteří se zaváží k služební době 12 let. Tělesně a duševně musí plně vyhovovat.

Výcvik trvá celkem 15 měsíců ve zvláštních kursech; z toho 6 měsíců v let. spojovací škole a 3 měsíce ve škole pro let. zbraně. Po úspěšných zkouškách jsou absolventi přiděleni k trupě. Vyžaduje se od nich důkladná znalost radiových přístrojů a velká znalost a zručnost v přijímání a vysílání. Kromě výcviku ve střelbě z kulometů na zemi a ve vzduchu jsou školeni také v goniometr. službě (denní i noční létání), v bombardování (vrhání pum), v povětrnostní službě, avigaci, taktice a technice leteckého boje.

Radiotelegrafisté u námořního letectva se doplňují z radiotelegrafistů námořnictva po službě nejméně 4leté. Výcvik konají v letecké námořní škole.

e) Palubní mechanici (let. střelci).

K této službě se mohou dobrovolně hlásit poddůstojníci let. techn. služby, a to letěčtí mechanici a montéři motorů, kteří sloužili nejméně $3\frac{1}{2}$ roku a z toho aspoň $\frac{1}{2}$ roku jako mechanici I. třídy. U nich se předpokládá duševní a fyzická schopnost.

Výcvik se provádí na let. technické škole a trvá 6 měsíců a 3 měsíce ve škole pro let. zbraně.

Mimo odborné technické znalosti musí každý let. mechanik ovládat střelbu z kulometů, bombardování a praktickou leteckou službu.

2) Letecko-technický personál.

a) Všeobecně.

Patří k němu letounoví mechanici, letounoví řemeslníci (zámečníci), kovodělníci, truhláři, malíři, sedláři. Dále zámečníci pro let. motory, elektrikáři, jemní mechanici, zbrojíři (specialisté pro pumy), zbrojíři (specialisté pro let. zbraně), let. fotografové, let. radiový personál, personál pro padákovou službu a bezpečnost nářadí.

b) Letounoví mechanici.

Za ty se hodí: strojní zámečníci, kovodělníci a osoby podobných povolání. Osnova školení jest obdobná jako u nás.

Po nejméně 1leté praxi u letky mohou ti, kteří jsou schopni státí se poddůstojníky, býti přijati do poddůstojnické školy na technické škole. Po absolvování této školy mají se z nich později státí mechanici I. třídy. Zvlášť vynikající poddůstojníci mohou býti po 5leté službě přijati do rotmistrovské školy. Hlavní předměty v této škole jsou: základní pojmy algebry, mechanika, nauka o pevnosti, fyzika, technické kreslení, organizace let. provozu, zařízení let. dílen atd.

c) Letečtí řemeslníci.

Patří k nim:

1) zámečníci, 2) kovodělníci, 3) truhláři, 4) sedláři, 5) malíři. I z těchto osob se mohou státí rotmistři příslušné kategorie. U leteckých zbrojířů rozeznáváme dvě kategorie:

a) zbrojíři pro let. pumy (bombardovací přístroje a zařízení),

b) zbrojíři pro ostatní let. zbraně.

Po 5leté službě mohou býti přijati do rotmistrovské školy.

d) Personál k ošetřování padáků a bezpečnostního nářadí.

Jsou to specialisté. Po třetím roce se mohou státí poddůstojníky a po 5 letech rotmistry. Škola na rotmistry pro padákovou službu trvá 6 měsíců. Mimo jiné se tam též provádí praktický výcvik v seskoku s padákem.

3) Ostatní personál.

a) Mužstvo pro spojovací službu u letectva se doplňuje z mužstva spojovacího vojska.

b) Automob. personál.

Toto mužstvo prochází u letectva výcvikem u let. náhradních oddílů, u protiletadlového dělostřelectva u oddílu dělostřelectva a u spojovacího vojska u náhradních oddílů této zbraně. Mužstvo způsobilé pro poddůstojnickou školu koná poddůstojnický výcvik. Po 5. roce mohou potom poddůstojníci býti přijati do automobilní školy na rotmistry. Z absolventů těchto škol se rekrutují též správci automobil. materiálu.

c) Skladníci:

Jsou rovněž specialisté (mužstvo, poddůstojníci, rotmistři).

d) Ostatní personál.

Jsou to lidé bez zvláštního speciálního zařazení. Stávají se z nich: vrchní rotmistři zbraně, vrchní rotmistři štábu (služeb), správci materiálu (pro všeob. ná-

radí, náradí pro ubytování), správci materiálu (zbraně a plynový materiál), správci oděvu, účetní, správci jídelen, personál u námořního letectva.

e) Hudebníci.

Do této kategorie se přijímají hudebníci z povolání a takoví, kteří mají určité hudební vzdělání. Před vstupem k vojenské hudbě musí každý podstoupit zkoušku z hudby. Vyžaduje se znalost aspoň jednoho hlavního nástroje. Každý vykonává především 6měsíční základní výcvik a potom teprve výcvik v hudební škole. Po 2leté úspěšné službě se každý může státí poddůstojníkem a po 9. roce rotmistrem. Vynikající hudebníci mohou se po 4leté službě podrobit přijímací zkoušce pro přijetí na státní akademickou vysokou školu pro hudební vzdělání v Berlíně, která má 3 ročníky. Z absolventů vysoké hudební školy se stávají čekatelé hudebních mistrů a zároveň jsou povýšeni na vrchní rotmistry. Po 10leté službě může každý z nich dosáhnout hodnosti vrchního hudebního mistra a po 20leté službě hodnosti štábního hudebního mistra.

f) Mužstvo pro zdravotnickou službu.

K této službě se přijímají dobrovolníci (přednost při tom mají drogisté, personál z nemocnic a p.). Po základním voj. výcviku jsou poslání do škol pro zdravotnickou službu (trvá 6 měsíců); na poddůstojníka zdravotnictva je třeba další 4měsíční školy. Po 2leté službě v poddůstojnické hodnosti je možno žádat do 6měsíční školy na rotmistry zdravotnictva u některé voj. nemocnice.

B. Dělostřelectvo proti letadlům.

1) Dělostřelecký personál.

Vyžaduje se silný a svalnatý vzrůst těla (pro těžké protiletadlové baterie 1.65 m tělesné výšky), schopnost rozeznávání barev a dobrý zrak. Pro přijetí k dělostřelectvu se vyžadují tato povolání:

jemní mechanici, radiotelegrafisté, dělníci z továren na radiové přístroje, elektrotechnici, mechanici, geometři, kartografové, matematici, fysikové, meteorologové, kovodělníci, automontéři, automob. zámečníci, šoféři, dřevodělníci, zedníci, obraběči a soustružníci kovu.

Všichni procházejí základním výcvikem u dělostřelectva. K tomu přijde speciální výcvik, a to: pro šoféry, dálkoměřiče, nasluchače, radiotelegrafisty, telefonisty atd.

2) Ostatní personál:

obdobně jako u letectva.

C. Vojsko pro spojovací službu.

K této zbraní jsou přijímáni:

elektrotechnici, mechanici, radiotelegrafisté, radiomechanici, specialisté od telegraf. stavební služby, technici a dělníci z průmyslových podniků na radiové přístroje, strojní zámečníci a automob. zámečníci.

a) Všeobecně:

Mužstvo koná u náhradních oddílů spojovacího vojska 12měsíční vojenský a speciální výcvik. Radiotelegrafisté a telefonisté jsou potom ještě dalších 6 měsíců cvičeni pro radiovou, goniometrickou a telefonní službu.

Po 18měsíční službě jsou vojáci schopní pro poddůstojnickou školu vtělení do 6měsíční poddůstojnické školy. Po 6leté úspěšné službě jsou přijímáni do rotmistrovské spojovací školy.

Šoféři konají kromě řídičského výcviku zvláštní technický spojovací výcvik.

Dopravní poddůstojníci se stanou později instruktory pro jízdu auty a správci materiálu.

D. „Pluk gen. Goeringa“

se doplňuje výhradně z dobrovolníků (nejmenší přípustná tělesná výška 1.68 m). Sídlo pluku je v Berlíně. Tento pluk má několik druhů zbraní. Tam se mohou hlásit též protiletadloví dělostřelci a jezdci (na koni).

III. Péče a zaopatřování.

Kdo po splnění branné povinnosti bez trestu a bez zadlužení odchází do zálohy, má přednost při ucházení se o občanské povolání. Všem se započítává voj. služební doba do služby v občanském povolání (ovšem tam, kde byli zaměstnání před odchodem do voj. služby, a to nejméně 6 měsíců). Pro přijetí k veřejným službám mají všichni přednost.

Zaopatření po 4½ leté služební době.

Každý dostane výpomoc 450 RM a osvědčení, které mu poskytuje přednost pro přijímání do práce. Jestliže uchazeč pro nedostatek volných míst nemůže být přijat do zaměstnání, dostane po dobu 17 neděl podporu 2.50 RM na den.

Zaopatření po 12 leté služební době:

a) přechodný plat až do ustanovení pravoplatným úředníkem. Výše tohoto platu se upraví podle výsledku závěrečné zkoušky na odborné škole;

b) přechodná peněžní náležitost (místo přechodného platu, viz za a) na dobu až do 3 let. Výše této náležitosti se řídí podle posledního dosaženého služebního stupně;

c) příplatek k přechodné náležitosti (viz za b). Při tom se však musí zříci nároku na civilní služební osvědčení;

d) civilní služební osvědčení. Toto osvědčení poskytuje majiteli čekatelský nárok na určité místo v státní službě (místo úřednické nebo zaměstnanecké);

e) jednorázová peněžní výpomoc (po 12 letech 1500 RM);

f) jednorázové odškodné při odchodu z voj. služby;

g) ve zvláštních případech mohou být náležitosti b) a c) vyplaceny najednou. Odborné školy.

V 11. a 12. roce vojenské služby jsou všichni poddůstojníci a mužstvo oprávněni a povinni chodit do nějaké odborné školy. Během těchto 2 let jsou tito žáci přibíráni k jiným službám v rozsahu zcela nepatrném. Mohou se proto věnovat úplně přípravě na budoucí občanské povolání.

IV. Životní dráha důstojníků letectva.

Vojíní, kteří splnili vojenskou služební povinnost, mohou podle přání být přijímáni do škol pro výchovu na důstojníky z povolání, i když nemají předepsané školní vzdělání (maturitu). U nich se však předpokládá, že se jako vojíní ve službě velice dobře osvědčili a že se podle posudku představených hodí za budoucí důstojníky.

Absolventi středních škol mohou být již po 6měsíční voj. službě přijati do důstojnických škol. Nesmějí však 1. dubna, kdy mají být přijati jako aspiranti (Fahnenjunker) do důstojnické školy, překročit věkovou mez 25 let.

Vojíní bez maturity mohou být přijati po voj. službě nejméně 1leté. Věková hranice u těchto: 23 let.

Tato velká výsada je však přípustná pouze u takových vojínů, kteří svou osobní zdatností a nadáním mezi svými kamarády skutečně vynikají. Mimo to musí i jejich původ být naprosto takový, aby se mohli stát důstojníky.

Právě tak jako u všech ostatních výkonných letců, předchází i u nich speciální lékařská prohlídka a psychotechnická zkouška.

(Podle „Die Laufbahnen in der Luftwaffe.“)

Kapitán let. Ota Grof.

Bojová činnost DPL.

(Podle zkušeností ze španělské války.)

Podle článku A. S-j: Bojevyje dějstvija zenitnoj artillerii. Věst. protivovozd. oborony: čís. 5/1938.

Do února 1937 měli vládní značný nedostatek DPL. Způsobilst jednotek DPL. k boji byla na nízkém stupni. Vládní armáda musila proto naspěch tvořit jednotky DPL. během války.

Vzhledem k velké rozloze fronty a nedostatku DPL. bylo třeba použít jednotlivých baterií na široké frontě ke krytí vojsk a týlu. Baterie DPL. byly umístěny 10—15 km od sebe, bez veškerého vzájemného spojení palbou.

Jak dokazuje zkušenost o činnosti DPL., samostatně působící baterie DPL. může plnit nejen palebné, ale i taktické úkoly a je s to rušit činnost vzdušného nepřítele v hloubce svého rozsahu účinnosti.

Po prvé republikánci použili nynějšího protiletadlového děla střední ráže v únoru 1937 v bojích na řece Charama. DPL. mělo za úkol kryt soustředění vojsk na frontě 25 km.

Charakteristika fronty — velká členitost terénu omezovala DPL. výběr palebných postavení a provádění manévru. Bojová sestava DPL. představovala linii baterií postavených podél fronty. Spojení palbou mezi bateriemi nebylo.

Baterie umístěná v blízkosti Marato de Tachuno měla své palebné postavení v dolině s omezenými možnostmi pozorování a střelby. K prostoru palebného postavení vedly vhodné přístupy pro bitevní nálety nepřátelského letectva. Aby velitel baterie nebyl překvapen náhlým náletem na palebné postavení, vysunul pozorovací roje na výšiny blízko baterie. 17. února 1937 9 německých bombardovacích letounů typu Junkers snažilo se provést bombardování s výšky asi 1000 m na vládní zálohy, umístěné v prostoru Marata de Tachuno. Při přiblížení se nepřátelských letounů na vzdálenost asi 2 km zahájila baterie palbu. Po prvních ranách jeden Junkers byl sražen. Po tomto případě nehledě na zjevně nevýhodné palebné postavení baterie, o kterém nepřítel věděl, neodvážil se během 10 dnů ani jedenkrát přiblížit se k pásmu palby této baterie.

Poněvadž věděl, že baterie není vybavena světlomety, pokoušel se nepřítel několikrát útočit na baterie v noci — nedosáhl však úspěchu, neboť baterie na noc se přemístila vždy do záměrného postavení. Již od prvních dnů vládní DPL. dokázalo, že je velmi nebezpečnou zbraní v boji se vzdušným nepřítelem.

Ve všech operacích vládního vojska jak na ústřední, tak na aragonské frontě, DPL. činně zajišťovalo operace proti vzdušnému nepříteli. Je třeba připomenout, že od začátku války do listopadu 1937, jak oznamují i cizí zprávy, vládní DPL. sestřelilo 60 letounů povstaleckých. Na straně gen. Franca působí DPL. německé. Německé DPL. ve Španělsku je vyzbrojeno kanony p. l. 88 mm. Vlastnosti děla:

počáteční rychlost 840 m/vteř.,
vodorovný dostřel 15.000 m,
kolmý dostřel 11.000 m,
elevace — 3° — 85°,
kadence 15—20 ran,
váha děla na pochodu 7,5 t,
v palebném postavení 5,15 t.

Jako střely používá brisantního granátu, který dává velký počet střepin. Těže střely používali povstalci i při střelbě na pozemní cíle, při čemž bylo dosaženo značného morálního účinku na slabě chráněnou pěchotu v charamském boji.

22. a 23. února 1937 v bojích o výšinu Pingaron vládní DPL. po prvé užilo palby na pozemní cíle. Byla vysunuta do palebného postavení jedna baterie přímo k před-

ním částem pěchoty. Baterie zahájila živou palbu na marokánskou pěchotu a San Martin de la Vega, dále na palebné postavení polního dělostřelectva u shromaždiště autokolon. Povstalcí měli značné ztráty a polní baterie byla přinucena vyklidit svoje palebné postavení.

Zajímavý je způsob zastřelování. Baterie prováděla palbu z polokrytého palebného postavení. Zastřelování bylo prováděno vysokými rozprasky. Zkušenost použití DPL. na pozemní cíle dala dobré výsledky.

Kdyby byly zavedeny universální granáty, byly by pro účinnost střelby DPL. na pozemní cíle značně lepší. Velká počáteční rychlost a rychlopalnost dovolují v krátké době provést palbu na několik cílů.

Znamé omezení při použití vládním DPL. střelby na pozemní cíle může být vysvětleno jen z obavy, aby protiletadlové baterie nezůstaly bez střeliva na vzdušné cíle.

Povstalecké bombardovací letectvo, jakmile se dostalo do palby DPL., obvykle se okamžitě vracelo zpět. Bojová sestava letectva palbou byla ihned porušena. Letouny se snažily shodit svůj náklad pum bez ohledu na to, zda jsou nad vlastním nebo nepřátelským územím. Povstalecké letectvo v pásmu palby DPL. používalo manévru změnou výšky a rychlosti.

Nejčastěji manévra záležel v tom, že letoun dělal rychlý obrát o 180° a nenápadně klesaje se vzdaloval, při čemž zvětšoval rychlost.

Princip, kterým se řídilo vládní DPL. v první době války, se zakládal na tom, aby byla zahájena palba na hranici účinnosti DPL. Jak dokázala zkušenost, bylo tím dosaženo jenom toho, že vzdušný nepřítel provedl manévrový obrát o 180° a rychle se dostal z pásma palby DPL. Nepřítel unikl — byl splněn úkol jen pasivně. Baterie nemohla využít veškeré své palebné mohutnosti.

Další činnost DPL. dovoluje nám učinit si tyto závěry. Za předpokladu samostatné činnosti DPL. je třeba palbu zahajovat na střední vzdálenost a ne na hranici pásma účinnosti, kdy prvky nebudou tak přesné jako na střední vzdálenost. Zahajovat palbu na hranicích pásma účinnosti se doporučuje:

a) chceme-li zabránit nepříteli jen v plnění jeho úkolu nebo

b) rozbít jeho bojovou sestavu, která nalétává kompaktně učeněna. Z—d.

Literární přehled.

Luftfahrtmedizin, 5. seš., II. sv., 1938.
H. v. Diringshofen: Untersuchungen im Motorflugzeug der Erträglichkeitsgrenzen gegenüber Fliehkraften.

Autor referuje o dalších pokusech, jimiž hleděl stanoviti odolnost organismu proti známým účinkům centrifugální síly na organismus (zatmění před očima, poruchy vědomí). Tentokrát užil k pokusům dvousedadlový Heinkel-Sturz-Kampfdoppelsitzer He-50, který může být zatížen do 8 g. Urychlení centrifugální síly měřil jednak akcelerografem prof. Scheubela, jednak vlastními akcelerometry. Pokusy provedeny na 18 osobách, z nichž jen 6 byli letci, ostatní neměli zkušenosti v létání. Akcelerometr pokusné oso-

by byl umístěn vedle její hlavy a byl filmován současně s obličejem na úzkém filmu. Při 63 pokusných letech bylo dosaženo centrifugálního urychlení (c. u.) přes 4,5 g, v tom 15 pokusů s c. u. přes 7 g působícím přes 3 vteřiny. Pokusné osoby seděly buď zpřímá nebo ve schoulené posici, kolena přitlačena ke hrudníku a tělo kupředu nachýlené, obličej obrácen kupředu (hlava vzpřímená). Autor, který pilotoval, trpěl ve vzpřímené posici slabými poruchami zrakovými, když c. u. překročilo 7 g; tyto poruchy rychle zmizely po zaujetí schoulené posice. Pokusné osoby byly zkoušeny v obou posicích. Výsledky vyzněly vesměs ve prospěch schoulené posice, ve které je odolnost proti